

॥ ४९ ॥ निर्व्रणोपि व्रणवानस्मीति मन्यते ॥ ५० ॥ अलिङ्गः लिङ्गादन्योपिलिङ्गं पुर्यष्टकं कालं मृत्युं मरणधर्मास्मीति मन्यते इत्यर्थः सत्त्वं बुद्धिः असत्त्वं मवस्तु देहादिकं आत्मनस्तत्त्वं अनारोपितं रूपं ॥ ५१ ॥ मृत्युं हन्तारं चरं चरत्वं सर्गपुत्रादि आत्मसंबन्धिनं मन्यते ॥ ५२ ॥ तपः तपस्विनं गति उक्तांति गत्या गति भवं भववंतं संसारिणं ॥ ५३ ॥ अबुद्धिः विपर्यस्तबुद्धिः ॥ ५४ ॥ इति शांति० मोक्ष० नै० त्र्यधिकत्रिंशततमोऽध्यायः ॥ ३०३ ॥ ॥ ७३ ॥ एवं पूर्वोक्तप्रकारेण ॥ १ ॥ धाम्ना षोडशकलः पुरुष इति प्रकृत्य ध्रुवैवा स्य षोडशीकलेति श्रुतिप्रसिद्धया प्रकाशरूपया चित्कलया धामसहस्राणि स्थानसहस्राणि प्राज्ञेनात्मना संपरिष्वक्त उत्सर्जयतीति ब्रह्मालिङ्गितस्यैव गत्यादि श्रवणात् ॥ २ ॥ अत्र दृष्टान्तमाह चंद्रमा इव ॥ ३ ॥ योनिः सा भासामूलप्रकृतिः दर्शेन्द्रियाण्यंतःकरणचतुष्टयं चापेक्ष्य सा पंचदशी

श्रोत्रादीनि तु सर्वाणि पंचकर्मेन्द्रियाण्यथ ॥ वागादीनि प्रवर्तते गुणेष्विह गुणैः सह ॥ ४९ ॥ अहमेतानि वै सर्वं मन्येतानीन्द्रियाणि ह ॥ निरिन्द्रियो हि मन्येत व्रणवानस्मि निर्व्रणः ॥ ५० ॥ अलिङ्गो लिङ्गमात्मानमकालः कालमात्मनः ॥ असत्त्वं सत्त्वमात्मानमतत्त्वं तत्त्वमात्मनः ॥ ५१ ॥ अमृत्युर्मृत्युमात्मानमचरश्चरमात्मनः ॥ अक्षेत्रः क्षेत्रमात्मानमसर्गः सर्गमात्मनः ॥ ५२ ॥ अतपास्तप आत्मानमगतिर्गतिमात्मनः ॥ अभवो भवमात्मानमभयो भयमात्मनः ॥ ५३ ॥ अक्षरः क्षरमात्मानमबुद्धिस्त्वभि मन्यते ॥ ५४ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांति० मोक्ष० वसिष्ठकरालजनकसंवादे त्र्यधिकत्रिंशततमोऽध्यायः ॥ ३०३ ॥ ॥ ७३ ॥ वसिष्ठ उवाच एवमप्रतिबुद्धत्वाद्बुद्धजनसेवनात् ॥ सर्गकोटिसहस्राणि पतनां तानि गच्छति ॥ १ ॥ धाम्ना धामसहस्राणि मरणां तानि गच्छति ॥ तिर्यग्यो निमनुष्यत्वे देवलोके तथैव च ॥ २ ॥ चंद्रमा इव भूतानां पुनस्तत्र सहस्रशः ॥ लीयते प्रतिबुद्धत्वादेव मेषत्यबुद्धिमान् ॥ ३ ॥ कलापंचदशी योनिस्तद्धाम प्रतिबुध्यते ॥ नित्यमेतद्विजानीहि सोमं वै षोडशीं कलां ॥ ४ ॥ कलायां जायतेऽजस्रं पुनः पुनरबुद्धिमान् ॥ धाम तस्योपयुजंति भूय एवोपजायते ॥ ५ ॥ षोडशी तु कला सूक्ष्मा स सोम उपधार्यतां ॥ न तूपयुज्यते देवैर्देवानुपयुनक्ति सा ॥ ६ ॥

सोमं अमृतं चिदात्मानं नित्यमेतद्धामेति संबंधः ॥ ४ ॥ कलायां योनिभूतायां पंचदश्यामविद्यायां निमित्तभूतायां सत्यां अबुद्धिमान् मूढः विपर्यस्तमतिः जायते जन्मलभते तस्य जायमानस्य पुरुषस्य धाम षोडशीकलातां आमंदरूपां उपयुजंति भूतानीति शेषः एतस्यैवानंदस्यान्यानि भूतानि मात्रा मुपजीवंतीति श्रुतेः उपजायते एकवचनमर्थं युजंतीति प्रथमं सुप्तिचिदानंदलेशं विषयसंपर्कजमुपजीव्य भूतानि संसरन्तीत्यर्थः ॥ ५ ॥ चित्कला तु नैव संसरतीत्याह षोडशीति देवैरिन्द्रियैर्न उपयुज्यते पाल्यते किंतु देवानेव सत्ता रूपांति प्रदानेन उपयुनक्ति पालयति ॥ ६ ॥